

**Примітки до фінансової звітності
ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«ІНВЕСТ ІНСІТІ» за 2020 рік**

1. Загальна інформація про Товариство

Повне найменування: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ІНВЕСТ ІНСІТІ» (надалі – ТОВ «ІНВЕСТ ІНСІТІ»).

Код ЄГРПОУ: 24287957

Юридична адреса, фактичне місцезнаходження: вул. Сумська, буд.72, м. Харків, Україна, 61002

Номер і дата державної реєстрації: 18.09.1997 р., № 1 480 120 0000 018797 . Статут ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ІНВЕСТ ІНСІТІ» в новій редакції зареєстровано Державним реєстратором 23.07.2013р. № 1 480 105 0016 018797.

Місце проведення державної реєстрації: Виконавчий комітет Харківської міської Ради.

Види діяльності Виключним видом діяльності ТОВ «ІНВЕСТ ІНСІТІ» є здійснення професійної діяльності на фондовому ринку, яка включає:

а) Діяльність з торгівлі цінними паперами на фондовому ринку, а саме:
- брокерська діяльність;

б) Депозитарну діяльність депозитарної установи.

Види діяльності за КВЕД – 2010 :

66.19 - Інша допоміжна діяльність у сфері фінансових послуг, крім страхування та пенсійного забезпечення;

66.12 – Посередництво за договорами по цінних паперах або товарах.

Станом на 31 грудня 2020р. чисельність працівників Товариства становила 7 співробітників.

Ліцензії Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку:

1) Професійна діяльність на фондовому ринку – депозитарна діяльність . Серія АЕ № 263298.

Дата прийняття та номер рішення про видачу ліцензії – 10.09.2013р. №1778.

2) Професійна діяльність на фондовому ринку – діяльність з торгівлі цінними паперами. Брокерська діяльність.

Дата прийняття та номер рішення про видачу ліцензії – 12.12.2012р. №1119.

2. Загальна основа формування фінансової звітності

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірного подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства за період з 1 січня 2020р. по 31 грудня 2020р. є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2020 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО, дотримання

яких забезпечує достовірне подання інформації у фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протиречать вимогам МСФЗ.

2.1.1. Застосування нових, переглянутих та змінених Міжнародних стандартів фінансової звітності та інтерпретацій

Підприємство не застосовує жодних МСФЗ достроково.

1. На дату затвердження даної фінансової звітності, наступні стандарти, тлумачення та зміни до стандартів набули чинності:

-МСБО 1 «Подання фінансової звітності» (почав діяти з 01.01.2020р). Зміни уточнюють визначення суттєвості. Інформація є суттєвою, якщо обґрунтовано очікується, що її пропуск, спотворення або затуманення може вплинути на рішення основних користувачів фінансової звітності загального призначення. За попередніми оцінками, довгострокове застосування не матиме істотного впливу на фінансову звітність Товариства.

2. На дату затвердження даної фінансової звітності, наступні стандарти, тлумачення та зміни до стандартів були випущені, але не набули чинності:

-МСФЗ 9 Фінансові інструменти, МСБО 39 Фінансові інструменти: Визнання та оцінка, МСФЗ 7 Фінансові інструменти: Розкриття інформації, МСФЗ 4 Страхові контракти та МСФЗ 16 Оренда. Зміни стосуються питань, які можуть вплинути на фінансову звітність під час реформи базового рівня процентних ставок, включаючи наслідки змін договірних грошових потоків або відносин хеджування, що виникають внаслідок заміни базового рівня процентної ставки. з альтернативною базовою ставкою (проблеми із заміною). Також внесені зміни до вимог зазначених стандартів, що стосуються:

- зміни договірних грошових потоків - компанії не доведеться припиняти визнання або коригувати балансову вартість фінансових інструментів для змін, що вимагаються реформою, а замість цього оновить ефективну процентну ставку, щоб відобразити зміну до альтернативної базової ставки;
- облік хеджування - компанії не доведеться припиняти облік хеджування виключно тому, що вона вносить зміни, які вимагає реформа, якщо хеджування відповідає іншим критеріям обліку хеджування; і
- розкриття інформації - компанія повинна буде розкривати інформацію про нові ризики, що виникають внаслідок реформи, та про те, як вона управляє переходом до альтернативних ставок.

Початок дії з 1 січня 2021 року.

-МСБО 16 «Основні засоби». Поправки забороняють компанії вираховувати з вартості основних засобів суми, отримані від реалізації вироблених предметів, коли компанія готує актив до його цільового використання. Натомість компанія визнає такі надходження від продажу та пов'язані з ними витрати у прибутку або збитку.

Початок дії з 1 січня 2022 року.

-МСБО 37 «Забезпечення, непередбачені зобов'язання та непередбачені активи». Поправки уточнюють, що «витрати на виконання договору» являють собою витрати, безпосередньо пов'язані з договором - тобто або додаткові витрати виконання договору (наприклад, прямі витрати на працю і матеріали), або розподіл інших витрат, які також безпосередньо пов'язані з договором (наприклад, розподіл амортизації об'єкта основних засобів, що використовується при виконанні договору).

Початок дії з 1 січня 2022 року.

-МСФЗ 16 «Оренда». Стимулюючі платежі по оренді. Поправка уточнює ілюстративний приклад № 13 до МСФЗ 16 шляхом виключення прикладу урахування відшкодування, отриманого орендарем від орендодавця в якості компенсації за понесені витрати на поліпшення об'єкта оренди.

Початок дії з 1 січня 2022 року.

-МСБО 1 «Подання фінансової звітності». Поправки роз'яснюють критерій у МСБО 1 для класифікації зобов'язання як довгострокового: вимога до суб'єкта господарювання мати право відкласти погашення зобов'язання принаймні на 12 місяців після звітного періоду.

Початок дії з 1 січня 2023 року.

Щодо перелічених стандартів, то, за оцінками керівництва, їхнє прийняття до застосування не завдасть суттєвого впливу на фінансову звітність Компанії. Компанія не планує застосовувати дані стандарти достроково.

2.2. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.3. Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

Товариство на наступні дванадцять місяців планує поширити свою діяльність завдяки отриманню ліцензії на управління цінними паперами і таким чином збільшити кількість замовників, а також здійснювати консультаційні послуги з питань обігу цінних паперів на ринку цінних паперів.

2.4. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Товариства затверджена керівником Товариства 22 лютого 2021р. Ні учасники Товариства, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження.

2.5. Звітний період фінансової звітності

Фінансова звітність сформована за період з 1 січня 2020р. по 31 грудня 2020р.

3. Суттєві положення облікової політики

Облікова політика Товариства визначає та встановлює сукупність принципів, методів та процедур, що використовуються Товариством для складання та подання фінансової звітності.

При складанні фінансової звітності Товариство дотримується основних якісних характеристик корисної фінансової інформації, наведеної у фінансових звітах, а саме: доречності та правдивого подання.

Фінансова звітність Товариства складається за принципом нарахування.

3.1. Основа (або основи) оцінки, застосована при складанні фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена у відповідності із принципом оцінки за справедливою вартістю, відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки. При підготовці фінансової звітності у відповідності з вимогами МСФЗ підприємством використовується ряд оцінок та припущень по відношенню представлення активів і зобов'язань та розкриття умовних активів і зобов'язань. Фактичні результати можуть відрізнятися від вказаних оцінок.

3.2. Загальні положення щодо облікових політик

3.2.1. Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Товариства розроблена та затверджена керівництвом Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ.

3.2.2. Інформація про зміни в облікових політиках

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

У відповідності до параграфу 14 МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та у зв'язку зі внесенням змін до Облікової політики, Товариство з 01 січня 2019 року застосовує облікову політику, затверджену наказом директора Товариства № 2-П від 03.01.2019 року.

Зміна облікової політики можлива лише у випадках, передбачених МСФЗ, і повинна бути обґрунтована та розкрита у фінансовій звітності.

3.2.3. Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності».

До складу фінансової звітності входить:

Звіт про фінансовий стан станом на 31.12.2020р.;

Звіт про фінансові результати за 2020 рік;

Звіт про рух грошових коштів (за прямим методом) за 2020 рік;

Звіт про власний капітал за 2020 рік;

Примітки до фінансової звітності за 2020 рік.

Фінансова звітність за період, охоплений фінансовою звітністю, включає порівняльну інформацію за попередній період.

3.2.4. Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно НП(С)БО 1 Звіт про фінансові результати передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, ґрунтованою на методі "функції витрат", згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи витрат на адміністративну діяльність.

Представлення грошових потоків від операційної, інвестиційної та фінансової діяльності в інших формах розкриття здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства.

3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів

3.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів

Визнання, оцінка, представлення та розкриття інформації щодо фінансових інструментів здійснюється у відповідності до вимог МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», МСБО 32 «Фінансові інструменти: подання», МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації».

Товариство визнає такі категорії фінансових активів:

- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;
- фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю.

Товариство визнає такі категорії фінансових зобов'язань:

- фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою собівартістю;
- фінансові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Товариство оцінює їх за їхньою справедливою вартістю. Справедлива вартість фінансового інструмента при первісному визнанні є, як правило, ціна операції.

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

3.3.2. Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводяться в національній валюті.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

3.3.3. Позики та дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість – це фінансовий актив, який являє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання.

Дебіторська заборгованість поділяється на поточну (термін погашення протягом 12 місяців з дати фінансової звітності) та довгострокову (термін погашення більше 12 місяців з дати фінансової звітності).

Первісна оцінка поточної дебіторської заборгованості та дебіторської заборгованості за виданими авансами здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює, як правило, її ціні операції.

Подальша оцінка поточної дебіторської заборгованості без встановленої ставки відсотка здійснюється за амортизованою собівартістю, балансова вартість якої розраховується із застосуванням ефективної ставки відсотка. В якості ефективної ставки відсотка Товариство застосовує середню ринкову кредитну ставку.

Первісна оцінка наданих безвідсоткових фінансових позик з терміном погашення протягом 12 місяців здійснюється за амортизованою собівартістю, яка розраховується із застосуванням ефективної ставки відсотка. В якості ефективної ставки відсотка Товариство застосовує облікову ставку НБУ.

Товариством встановлено поріг суттєвості щодо кожного дебітора у розмірі 5% від підсумку відповідно всіх активів.

Первісна оцінка довгострокової позики або дебіторської заборгованості, за якими не нараховуються відсотки, здійснюється за амортизованою собівартістю, яка оцінюється із застосуванням середньої ринкової кредитної ставки на подібний інструмент. Після первісного визнання довгострокова позика або дебіторська заборгованість обліковується за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка, з урахуванням вимог до зменшення корисності.

Після первісного визнання довгострокова позика або дебіторська заборгованість обліковується за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка, із урахуванням вимог до зменшення корисності. Різниця між первісною сумою заборгованості та її дисконтованою вартістю на дату виникнення заборгованості списується на збиток від первісного визнання активу, з подальшою амортизацією цієї різниці протягом періоду погашення. Якщо позика або дебіторська заборгованість погашається достроково, то неамортизований залишок різниці відображається у звіті про сукупний дохід того періоду, в якому відбулося дострокове погашення.

Подальша оцінка дебіторської заборгованості, на яку нараховуються відсотки за ставкою, що не перевищує ринкову, і контракт передбачає щомісячне погашення нарахованих відсотків, здійснюється за амортизованою собівартістю. Балансова вартість

перераховується шляхом обчислення вартості користуючись ефективною ставкою відсотка. В якості ефективної ставки відсотка Товариство застосовує середню ринкову кредитну ставку.

3.3.4. Зобов'язання

Кредиторська заборгованість визнається як зобов'язання тоді, коли Товариство стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне зобов'язання сплатити грошові кошти.

Поточні зобов'язання - це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- підприємство сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;

- підприємство не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом, як найменше 12 місяців після звітного періоду.

Первісна оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення, тобто за недисконтованою сумою грошових коштів або їх еквівалентів, яка, як очікується, буде сплачена для погашення зобов'язань у ході звичайної діяльності. Подальша оцінка поточних зобов'язань обліковується за амортизованою вартістю та відображається у звіті про сукупний дохід. Балансова вартість оцінюється застосовуючи метод ефективного відсотка. В якості ефективної ставки відсотка Товариство застосовує середню ринкову кредитну ставку.

Довгострокові фінансові зобов'язання без встановленої ставки відсотка оцінюються та враховуються за справедливою вартістю, зміни якої визнаються у прибутку (збитку) звітного періоду. Справедлива вартість довгострокових зобов'язань розраховується за дохідним методом із застосуванням ставки дисконтування, яка розраховується з урахуванням діючої ставки НБУ, що затверджується керівником Товариства по мірі зміни ставки НБУ.

3.3.5. Згортання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

3.4. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

3.4.1. Визнання та оцінка основних засобів

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання його у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 6000 грн.

Первісно Товариство оцінює об'єкт основних засобів за його собівартістю. Собівартість об'єкта основних засобів складається з ціни його придбання та будь-яких витрат, які безпосередньо пов'язані з доставкою активу до місця розташування та приведення його в стан, необхідний для експлуатації у спосіб, визначений управлінським персоналом.

Після первісного визнання об'єкти основних засобів обліковуються за собівартістю за вирахуванням накопиченої амортизації та накопичених збитків від зменшення корисності.

3.4.2. Подальші витрати

Товариство не визнає у балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на технічне обслуговування та ремонт об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку в періоді, коли вони понесені.

3.4.3. Амортизація основних засобів

Амортизація основних засобів Товариства нараховується прямолінійним методом, за яким нарахування зносу протягом передбачуваного строку їх корисної експлуатації проводиться рівномірно і відображається у складі витрат.

Амортизація нараховується, починаючи з моменту, коли об'єкт став придатним до експлуатації. Строк корисної експлуатації визнається окремо на підставі рішення постійно діючої інвентаризаційної комісії та представлена таким чином.

Машини та обладнання – від 5 років;

Прилади, інструмент, вимірювальна техніка, інвентар – від 5 років.

Ліквідаційну вартість об'єктів основних засобів з метою нарахування амортизації прийнята рівною нулю.

3.4.4. Визнання та оцінка нематеріальних активів

Нематеріальні активи визнаються активами, якщо вони відповідають наступним критеріям:

- є ймовірність того, що майбутні економічні вигоди, які відносяться до актива, надходять до підприємства;
- собівартість активу можна достовірно оцінити.

Нематеріальні активи первісно оцінюються за собівартістю.

Нематеріальні активи з визначеним строком експлуатації амортизуються з використанням прямолінійного метода, за яким нарахування зносу протягом передбачуваного строку їх корисного використання проводиться рівномірно і відображається у складі витрат. Строки корисного експлуатації нематеріальних активів визначаються постійно діючою комісією на підприємстві.

Нематеріальні активи з невизначеним строком корисної експлуатації не підлягають амортизації.

3.4.5. Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожну звітну дату Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Товариство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, тоді і тільки тоді, якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу в попередніх періодах, Товариство сторнує, тоді і тільки тоді, коли змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

3.5. Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного податку на прибуток. Товариство прийняло рішення про незастосування коригувань фінансового результату до оподаткування на усі різниці, визначені відповідно до положень розділу III Податкового Кодексу України. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку за звітний рік. Розрахунок зобов'язань і сплата податку на прибуток здійснюється відповідно до вимог Податкового кодексу України.

3.6. Облікові політики щодо інших активів та зобов'язань

3.6.1. Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

Товариство створює забезпечення на виплату відпусток робітникам товариства та резерв очікуваних кредитних збитків.

3.6.2. Виплати працівникам

Короткострокові виплати працівникам включають виплати по заробітній платі, внески на соціальне забезпечення, щорічні відпустки та оплата тимчасової непрацездатності. При визначенні величини зобов'язань щодо короткострокових винагород працівникам дисконтування не застосовується, і відповідні виплати визнаються витратами по мірі виконання працівниками своїх трудових обов'язків.

3.7. Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

3.7.1. Доходи та витрати

Дохід від звичайної діяльності визначається підприємством з урахуванням вимог МСФЗ 15 «Виручка від контрактів з клієнтами». Цим стандартом передбачена п'ятирівнева модель визнання доходу.

В першу чергу ідентифікуються договори із клієнтами, а саме Договір з депозитарних послуг та Договір із посередницьких послуг з торгівлі цінними паперами.

В друге визначаються до виконання зобов'язання за цими договорами.

Надалі визначається ціна операції.

Потім ціна операції розподіляється між зобов'язаннями, що підлягають виконанню.

В останню чергу визнається виручка від виконання кожного зобов'язання з депозитарних послуг, послуг з торгівлі цінними паперами, обліку та веденню рахунків в цінних паперах.

Для визначення виручки від операційної діяльності в ТОВ «ІНВЕСТ ІНСІТІ» використовується метод оцінки за результатами, який передбачає визнання доходу від звичайної діяльності на основі прямих оцінок вартості для клієнта послуг з торгівлі цінними паперами, обліку та веденню рахунків в цінних паперах, переданих на сьогодні по відношенню до інших послуг, обіцяних за договором.

Якщо період між моментом передачі товару / послуги клієнту й моментом платежу не перевищує одного року суму обіцяної компенсації, яку підприємство повинно отримати в результаті продажів **не коригується**.

Доходи і витрати в бухгалтерському обліку відображаються у відповідності з принципом нарахування.

Виручка визнається, якщо існує вірогідність того, що підприємство отримає економічні вигоди, та якщо виручка може бути надійно оцінена. Виручка оцінюється за справедливою вартістю отриманої винагороди, за вирахуванням знижок та інших податків.

Згідно з пунктом «б» параграфа 4.25 Концептуальної основи фінансової звітності **витрати** – це зменшення економічних вигід протягом звітного періоду у вигляді вибуття або амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення власного капіталу, крім зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам. Товариство здійснює групування витрат за економічними елементами (амортизація, витрати на матеріали, виплати працівникам та інше) та групування в залежності від функції витрат (собівартість реалізованої продукції, товарів, робіт, послуг), адміністративні витрати, витрати на збут, інші операційні витрати, фінансові витрати, інші витрати, витрати з податку на прибуток).

3.7.2. Умовні зобов'язання та активи

Товариство не визнає умовні зобов'язання в Звіті про фінансовий стан Товариства. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Товариство не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

4. Основні припущення, оцінки та судження

При підготовці фінансової звітності Товариство здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Товариства інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнятися від цих розрахунків. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

4.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Операції, що не регламентовані МСФЗ, у Товаристві відсутні.

4.2. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

На кожную звітну дату Товариство проводить аналіз дебіторської заборгованості та інших фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення

визнається виходячи з власного професійного судження керівництва за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання фінансового активу. Такий підхід застосовується відносно виданих Товариством позик.

Відносно торговельної дебіторської заборгованості при розрахунку резерву очікуваних кредитних збитків Товариством використовується спрощений стандартизований підхід. У межах спрощеного стандартизованого підходу вся торговельна дебіторська заборгованість Товариства поділяється на 5 категорій, для кожної з яких встановлене відповідне значення коефіцієнта ризику.

5. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

5.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» та МСФЗ 13 «Визначення справедливої вартості» у Звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вхідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Поточна дебіторська заборгованість	Первісна оцінка поточної дебіторської заборгованості здійснюється за амортизованою собівартістю, яка розраховується із застосуванням методу ефективного відсотка	Амортизована на вартість	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки. *	Дохідний	Фінансова та інша звітність компаній
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення.	Ринковий	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

5.2. Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості

Станом на 31.12.2020р. у складі фінансових активів Товариства враховуються:

- довгострокові фінансові інвестиції;
- дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги;
- інша поточна дебіторська заборгованість;
- грошові кошти.

До класів активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю, застосовується наступна ієрархія справедливої вартості:

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	1 рівень – ті, що мають котирування, та спостережувані	2 рівень – ті, що не мають котирувань, але спостережувані	3 рівень – ті, що не мають котирувань і не є спостережуваними
довгострокові фінансові інвестиції	-	-	+
дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги	-	-	+
інша поточна дебіторська заборгованість	-	-	+
поточна кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	-	-	+

5.3. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість фінансових інструментів у порівнянні з їх балансовою вартістю:
(тис. грн.)

	Балансова вартість	Справедлива вартість
	31.12.2020	31.12.2020
довгострокові фінансові інвестиції	43	43
дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги	608	608
інша поточна дебіторська заборгованість	7011	7 011

Грошові кошти та їх еквіваленти	185	185
Торговельна кредиторська заборгованість	-	-
Інші поточні зобов'язання	-	-

Згідно МСФЗ 13 передбачені наступні методи оцінки вартості фінансових інструментів: ринковий підхід, витратний підхід та дохідний підхід.

При визначенні справедливої вартості довгострокових фінансових інвестицій, брались до уваги чинники, характерні для цих активів. Ринок для цих фінансових інвестицій не активний. Оцінка поточних фінансових інвестицій здійснена за справедливою вартістю.

Поточна дебіторська та кредиторська заборгованість відображені в Звіті про фінансовий стан за вартістю, яка дорівнює їхній вартості погашення.

Керівництво Товариства вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

6. Основні засоби

Основні засоби обліковуються за фактичною вартістю, яка не переоцінювалась на дату переходу на МСФЗ за вирахуванням накопиченої амортизації і накопичених збитків від знецінення. До основних засобів відносяться матеріальні активи, які використовуються в господарській діяльності більше року з дати введення в експлуатацію та вартість яких перевищує 6000,00 грн. Амортизація основних засобів нараховується лінійним методом протягом терміну корисного використання активу.

На балансі підприємства обліковуються основні засоби:

	31.12.2020р. тис. грн.	31.12.2019р. тис. грн.
Первісна вартість	35	57
Сума зносу	11	26
Залишкова вартість	24	31

У 2020 році придбання основних засобів не відбувалось.

У 2020 році була списана комп'ютерна техніка на суму 22 тис.грн.

Рух основних засобів представлений наступним чином:

Балансова вартість	Групи основних засобів					
	Будинки, споруди, передавальні	Машини та обладнання	Транспортні і засоби	Інструменти, прилади, інвентар	Інші основні засоби	Разом

	і пристрої					
Первісна вартість:						
Залишок на 31.12.2019 р.	-	57	-	-	-	57
Надійшло у 2020 році	-	-	-	-	-	-
Інші зміни (інвестиційна нерухомість)	-	-	-	-	-	
Інші зміни (дооцінка)	-	-	-	-	-	
Вибуло у 2020 році	-	22	-	-	-	22
Залишок на 31.12.2020 р.	-	35	-	-	-	35
Накопичений знос:						
Залишок на 31.12.2019 р.	-	26	-	-	-	26
Амортизація за 2020 рік	-	8	-	-	-	8
інші зміни (амортизація інвестиційної нерухомості)	-		-	-	-	
Вибуло у 2020 році	-	22	-	-	-	22
Залишок на 31.12.2020 р.	-	11	-	-	-	11
Залишкова вартість:	-		-	-	-	
Залишок на 31.12.2019 р.	-	31	-	-	-	31
Залишок на 31.12.2020 р.	-	24	-	-	-	24

Станом на 31.12.2020р. основні засоби під заставою відсутні, на підприємстві не існує також основних засобів, вилучених з експлуатації для продажу. Переоцінка основних засобів не проводилась.

7. Нематеріальні активи

У відповідності до МСБО 38 «Нематеріальні активи» нематеріальний актив (НМА) визначається як немонетарний актив, який не має фізичної субстанції та може бути ідентифікований.

До складу НМА Товариства належить програмне забезпечення.

Протягом 2020 року були придбані нематеріальні активи у вигляді програмного забезпечення на суму 1 тис. грн.